

mogli vjeti. Nahajal se je vedno ob srbsko-bosanski meji in pozna to pokrajino natanko. Princip imenoval ga je zaupnika srbske vlade. Ranjeni je svoje zločinstvo priznal in tudi povedal, da je na povelje srbske vlade raznim upornim Srbom čez mejo pomagal.

Velika zmaga Nemcev pri Metz-u.

Berolin, dne 21. avgusta. (Uradno.) Pod poveljstvom bavarskega prestolonaslednika so premagale dne 20. avgusta nemške čete francosko armado pri Metz-u. Močna francoska armada, ki je udrila v Lotaringijo, je vržena na celi črti nazaj. Izgube Francozov so velikanske. Vjetih je več tisoč francoskih vojakov in zaplenjenih veliko topov. Celokupni uspeh se še ne more pregledati, ker je obseg bojišča mnogo večji, kakor v bojih leta 1870—71. V boj je bila zapletena cela nemška armada. Nemška armada zasleduje Francoze in boj se danes nadaljuje.

Nemški plen pri Metz-u.

Berolin, 22. avgusta. V bitki pri Metz-u in v Vogezah je stalo osem francoskih armadnih korov. Bežeče Francoze nemška armada danes zasleduje. Nemci so odvzeli večeraj Francozom nad 50 topov in ujeli 10.000 francoskih vojakov.

Trdnjava Metz je v zgodovini Francozov žalostnega spomina. Pred 44 leti je v krvavih bitkah okrog Metza doletela francosko armado ista žalostna usoda, katera ji sedaj preti.

Ko je dne 6. avgusta 1870 porazil pruski prestolonaslednik francosko armado, Mac Mahona, v krvavi bitki pri Wörthu, se je umikala vsa francoska armada proti Metz-u. Nemška armada ji je sledila za petami. Že dne 14. avgusta je stala pred Metzom. Francoski general Bazaine je poskušil udreti s 170 tisoč možmi iz Metza, toda izpad se mu je ponesrečil. Poveljnik nemške armade, princ Friderik Karol, je oblegal mesto Metz. Dne 27. oktobra se je trdnjava Metz udala in 170.000 Francozov je bilo vjetih. Vsled popolnega poraza Francozov leta 1870—71 je njena Alzacija in Lotaringija, koje glavno mesto je Metz, pod nemško oblast.

Uspešne prodiranje nemške armade v Belgiji je bilo povod, da je vpadla francoska armada v Lotaringijo, da bi ovirala zbiranje glavne nemške armade v Belgiji. Če bi se bilo Francozom posrečilo, prodrati nemško vojno moč v Lotaringijo, bi morala Nemčija poslati glavni del svoje armade v ogroženo Lotaringijo in Franciji bi se ne bilo treba bati glavnega nemškega sunka od belgijske strani.

Vsi dosedanji poskusi Francozov pri Mühlhausnu, pri Lagardi in Schlettstadtu in sedaj pri Metz-u, da bi udrli v Lotaringijo, zo se ponesrečili. Če bi se nemški armadi posrečilo, zavzeti francosko trdnjavo Verdun, ki leži komaj 60 km vzhodno od Metza, bi bila francoska armada deljena v dva dela, kakor leta 1870—71 in njena usoda bi bila zapečatenata.

Francoska priznava poraza.

Dunaj. Francoska vlada je pričela pripravljati prebivalstvo na poraze, ki so jih zadale nemške čete francoski armadi. Izšel je prvi vladni komunike, ki pravi, da mora prebivalstvo potrpeti, češ da francoska armada ne mora vedno zmagovati. Prebivalstvo mora biti pripravljeno na to, da se bo vojska zavlekla, raditega pa ne sme izgubiti npanja na končni uspeh.

Srbska predrznost v boju.

O postopanju srbskih četašev se še poroča: O priliki zavzetja Šabca smo zapazili nekega srbskega popa, ki je stal s križem v roki pred mnogobrojno deco. Čeprav naši vojaki niso niti mislili na kake sovražnosti proti tej deci, je pričel pop kričati: Čuvajte deco! Nekateri vojaki so se začudili postopanju popa in se ustavili. Ta hip je izvlekel pop bombo in jo vrgel med naše vojake. Konstatiralo se je, da je bil to nek srbski četaš, preoblečen v popa. Ustrelili so ga na mestu. Četaši so od vseh strani streljali na nas. Neki ranjeni poročnik pripoveduje: Značilno je, da Srbi ne prizanašajo

niti Rdečemu križu. Dokazano je, da so Srbi ranili več polkovnih zdravnikov. Neki ranjeni četaš je šel v svoji krutosti tako daleč, da je streljal na nekega zdravnika v hipu, ko se je ta sklonil k njemu, hoteč ga obvezati. Zdravnik je pravočasno potegnil revolver in četaša ustrelil.

Iz dežele kraljevskih morilcev.

Lvov, 24. avg. „Kurjer Lwowski“ objavlja 18. t. m. sledeče poročilo nekega Poljaka, ki živi v Nišu: Ko sem prišel v Niš, je bilo tam zbranih veliko beguncev iz Stare Srbije, ki so se s svojim premoženjem v Niš umaknili. Posebno neugodna poročila za Srbe dohajajo iz južne Srbije. Iza Boljetinac je na čelu Albancev zavzel Kalkandele in Prizren ter prodira proti Kosovu. Drugi albanski voditelj Hajduk, nastopa proti Srbom z največjim sovraštvom, ker jim ne more odpustiti, da Srbi niso držali njemu dane obljube, da dobi Kosovo polje samoupravo, Albanci pa, ki žive na Kosovem, vse narodne in verske svoboščine. Ko so pa Srbi deželo zasedli, so Albance razorožili, hiše tistih Albancev pa, ki niso hoteli orožje izročiti so pa zažgali. Hajduk je pri Verisavici poklal neki srbski oddelek in vjel poveljnika nekega majorja. Del čet Boljetinca je odkorakal v smeri vzhodno od Prilepa, da se združi z bolgarskim četaškim voditeljem Janio Sandinskim, ki zbira v dolini srednjega Vardarja svoje čete in poziva bolgarsko prebivalstvo pod orožje. Sandanski je znan voditelj bolgarskih četašev. V balkanskih vojskah se je o njem veliko govorilo. Pred kratkim je bival Sandanski na Ovčjem Polju, od tu se je podal v Vardarsko Dolino, da se sporazume z Izo Boljetincem o skupnih operacijah proti Srbom. S temi poročili v zvezi so tudi poročila o zbiranju grških čet ob srbski meji. V Nišu se celo trdi, da se Grki vdrlji v Bitolj in da korakajo v smeri proti albanski in bolgarski vstaji. Tukajšnji bolgarski krogi smatrajo to postopanje Grške za nastop v korist Srbiji, a izključeno ni, da Grki zasedejo Bitolj in druge dele Macedonije zato, da ustvarijo fait accompli in da pri poznejših teritorialnih izpremembah Srbije obdrže Bitolj.

Proti razširjanju lažnjivih vesti.

Dunaj, 23. avgusta. (Kor. urad.) Korespondenca Wilhelm kar najodločneje nasprotuje popolnoma neutemeljenim vestem, n. pr. o izgubah naše armade in poudarja, da bi razširjanje teh neresničnih vesti pač lahko imelo žalostne posledice in bi nikakor ne pripomoglo k uspehu naši težki nalogi. Naše vojno poročevanje ostane v interesu države in popolnega uspeha velikega cilja pri trdnem sklepu, da se objavijo samo oni vojni dogodljaji, ki se lahko objavijo, ne da bi pri tem trpeli naravno tajni

nameni. Poročevanje ne bo nikdar dogodkov olupševalo ali pa lažnjivo poročalo, tudi ne bo nikdar si izmišljalo kakih zmag, kakor to delajo sovražniki, da vspodbujajo in bodrijo ljudstvo. Težki časi so nastali za v domovini zaostale, ki včasih dolgo časa ne dobe nikakih poročil z bojišč. Ravno v tem se kaže prava vrednost našega ljudstva, naša večja kultura, da mirno čakamo in s tem dokažemo, da popolnoma zaupamo naši dobri armadi. Razširjevalci vznemirjujočih vesti so svražniki države. Kdor pomaga razširati take vznemirjujoče vesti postane iz klepavosti sokriv. Zato je treba, da ljudstvo takim vestem, ki se razširjajo iz nizkotelega mišljenja, ne verjame, marveč da razširjevalce takih vesti energično prime in izroči pravični sodbi.

Poročilo honvedskega ministra o situaciji na srbskem bojišču.

Budimpešta, 23. avgusta. (Kor. urad.) Budimpeštanska korespondenca poroča: V klubu narodne delavne stranke, ki je bil izvanredno številno obiskan, je podal honvedski minister na več vprašanj o pomenu danes izdanega komunikeja o situaciji na srbskem bojišču obširno pojasnilo in je rekel: Kot odkritosrčen vojak povem vedno in pod vsakim pogojem resnico, naj si bo ta prijetna ali ne. Najodločneje moram izjaviti, da ni nobenega povoda za pesimistično presojevanje. Nasprotno morem z vso sigurnostjo reči, da stojimo v Srbiji zelo dobro. Bojujoče se čete so nazvle numerični premoči Srbov junaško izpolnile svojo nalogo. Našim vojakom se je posrečilo, nazaj pognati Srbe. Ravno danes sem dobil poročilo, da so na jugovzhodnem bojišču naše čete premagale srbske čete, obstoječe iz več nego trideset batajlonov. Komunike, ki so ga posamezni napačno razumeli ima edinole namen, izjaviti, da se veliki odločilni dogodki ne bodo odigrali na jugu, marveč na severu. Odkrito izjavljam, kakšen je položaj in bi to isto moško odkritostjo govoril, če bi bil drugačen. Ponavljam, mi moremo biti z dosedanjimi rezultati popolnoma zadovoljni, kajti posrečilo se nam je, povzročiti našim sovražnikom ogromne izgube. Moramo si, kakor sem že izjavil, predočiti, da se bodo odločilni boji bojevali na severu. Ministrove izjave so bile sprejete z živahnim odobravanjem.

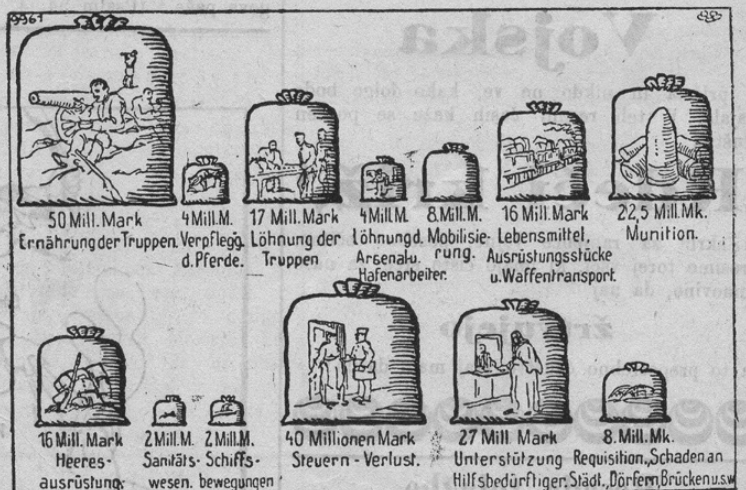
Nemški mornarji v boju pri Višegradu.

Berolin, 23. avgusta. (Kor. urad.) Wolffov urad javlja: Pri admiralskem štabu mornarice je došlo popoldne iz Sarajeva to-le poročilo:

„Dne 20. avgusta smo zavzeli srbske pozicije na višini 95/d pri Višegradu. Pomorščaki prve linije 3 mrtvi, 2 častnika, 21 mož ra-

Troški evropske vojne.

Naša slika kaže statistiko, iz katere bodejo čitatelji izpoznali, kako velikanske troške napravi evropska vojna. Vse te številke kažejo vsakdanje izdatke za armade vevlasti Rusije, Nemčije, Avstro-Ogrske, Italije, Francoske, Anglije in Srbije. Vsak dan stane potemtakem hrana vojaštva 50 milijonov markov, prehrana konjev 4 milijone, plačila vojaštva 17 milijonov, za delavce v arzenalih in pristanih 4 milij., za mobilizacijo 8 mil., za življenska sredstva in transport orožja 16 milij., za strelivo 22½ milij., za ureditev armade 16 milij., za saniteto 2 milij., za promet bark 2 milij., nadalje dobivajo države vsak dan za 40 milij. manj davkov, 27 milijonov pa mo-

Die Kosten eines europäischen Krieges.

rajo plačati podpore potrebnim, končno pa še 8 milij. za rekvizicijo, škodo v mestih, vaseh, po mostovih itd. Vsak dan vojne stane torej 216½ milijona markov.